

A 219^A
615.

PAMIĄTKA PO DOBRYM OJCU.

Michał Wiszniewski.

PAMIĄTKA

PO DOBRYM OJCU.

Z przedmową Wł. R. Korotyńskiego.

Wydanie nowe, ozdobione portretem autora.

WARSZAWA.
 NAKŁAD KSIĘGARNI
 M. A. WIZBEKA,
 5. Szpitalna 5.

1897.

Дозволено Цензурою.
Варшава, 12 Августа 1896 года.

PRZEDMOWA.

Pamiętkę po dobrym ojcu poczytują ogólnie za pracę wspólną Wiszniewskiego i Sierocińskiego. Należy zatem wyjaśnić, dlaczego na jej tytule położyliśmy wyłącznie nazwisko znakomitego autora *Historji literatury polskiej*.

Michał Wiszniewski (ur. 1794 r., zm. 1865 r.), opuściwszy w r. 1825 katedrę profesorską w Krzemieńcu, został guwernerem Konstantego ks. Czartoryskiego. To przygodne oddanie się nauczycielstwu domowemu było właśnie dla Wiszniewskiego pobudką do napisania książki, w której i plan własnego postępowania z dorastającym wychowancem, i drogę samodzielnego kształcenia się młodzieńca nakreślić postanowił. Tak przyszła na świat pierwsza jego drukowana praca, która na wzór wielce podówczas wziętej, a dziś niesłusznie w zapomnienie puszczonej *Pamiętki po dobrej matce*, ukazała się bezimiennie w r. 1825 z tytułem: *Pamiętka po dobrym ojcu*¹⁾. Jak to z karty tytułowej widać, przerobił ją poniekąd Teodozy Sierociński. Szczęśliwym dla

¹⁾ Pamiętka po dobrym ojcu, z rękopisma bezimiennego przerobiona, pomnożona i wydana przez Teodozego Sierocińskiego, pro-